

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alaptéma: AZ ANGYAL VÁLASZOL

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2024. március 07.

Tartalom:

16. BESZÉLGETÉS GITÁVAL.

- Mi a súly és meddig kell emelni? Viselhetjük-e más helyett a súlyt?
- Mi az angyal alapállása a régi beidegződésekkel kapcsolatban?
 - Miért nem nyom le az a súly, amit más helyett emelsz?
 - Ha a nap ereje meggyengül – hogyan tudjuk ezt érteni?
 - Mi az alap probléma Gitta érzékenységével?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom! Drága Mennyei Atyám, és Égiek! Köszönjük, hogy minden alkalommal velünk vagytok. Hála és köszönet, hogy a mai napon össze tudtunk jönni és lehetősége van e kisközösségnek arra, hogy tanuljuk a Te tanításodat. Legfőképpen az angyal könyv megismerésével foglalkozunk. Köszönjük szépen, hogy gondukat viseled és összetartod a csoportot. Annak ellenére is tudjuk ezt, hogy több testvérünknek a körülményeiben olyan nehézségek vannak, ami gátolja őket abban, hogy jelenleg személyesen részt vegyenek a tanulásunkon. Bízunk benne, hogy mindaz, ami itt elhangzik, hozzájuk is eljut. Együtt és egyek lehetünk mind abban, amit ma felkínálsz nekünk. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit. Ma 2014. március 7. van, csütörtök napja, kis közösségünknek a tanulási ideje. Rátérünk a tanulásunkra. Az elmúlt órán elhangzott anyagunkkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése? Ha nincsen, akkor emlékeim szerint ott tartottunk, hogy Gitta megkérdezi:

Miről ismerem fel elsőre a helyes súlyt és miről a helytelent?

Ez a téma. A harmadik sorig jutottunk el, de ismételjük meg ennek a három sornak a taglalását, vizsgálatát annak a tükrében is, amiről már beszéltünk. Azt mondja:

Csacsi gyermek! Tudod, mekkora a súly?

János: A kérdés, mi a súly és milyen súly?

Kata: Az angyal tanítja az előző 15-ös beszélgetésben, hogy: *Az a súly, amit magatokra vállaltok.* Tehát az a tény, hogy a szellemi lény a leszületésével anyagruhát ölt és annak minden terhe.

János: Tehát a súly, maga az anyagvilágban való lét. Azt mondja felmérhetetlenül nagy a súly. Gitta szeretné előre tudni mi a helyes súly, amit vinnie kell és mi a helytelen súly. Az angyal azt mondja, hogy álljunk meg egy baráti szóra. Azt se tudod mekkora ez a súly, mekkora az, amit maga az anyagiség produkál. Kinek a számára? A szellem számára. A Gitta már nagy valószínűséggel tudja azt, hogy elsősorban szellemi lény. Nem az a kérdés, hogy miről ismered fel, hanem az, hogy:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Emeld, amíg bírod, az a mérték.

János: Meddig bírod?

Timi: Itt a földi létben, amíg anyagi testben vagyunk.

János: Nem. Amit mondasz az nyilvánvaló, mert az a létezés. Ez a súly maga.

Kata: Azt minden adott helyzetben meg fogja érezni, mert az fizikai, szellemi, érzelmi súlyként megtapasztalható.

Annamari: Ameddig úgy döntesz, hogy vállalod.

János: Ez már valamennyire megközelíti.

János: Azt mondja, ez rajtad múlik. Miért? Mert nem egyforma a kapacitása az embereknek. A Gittáé nem akkora, mint a Lilié, vagy a Hannáé és a Józsefé. Mondhatom azt, mindegyik személyre szabott. A személyre szabottságát a feladata és a felkészültsége is meghatározza.

Ildikó: Valóban így van, nem lehet mindenkire ugyanazt ráhúzni.

János: Van utána egy eléggé meglepő sor:

mert sok helyett emeled.

János: Miért?

A. Kati: Szerintem már előrevetíti neki a feladatát, hogy sok emberen kell segítenie.

János: Emlékezzetek vissza, beszéltünk arról, hogy: *vigyáznak rád*. Azt tanítja az angyal, nem is tudod, hogy hányan vannak azok, akik sokkal jobban vigyáznak rád, mint én, mert egyetlen kapu vagy a számukra. (14.b.L.)

Kata: Tudatosan vagy tudattalanul mennyien vannak azok, akik a hit hiányában abban bíznak, hogy majd megoldódik, majd lesz valahogy.

János: Mintha láthatatlanul tartoznánk össze valakikkel, valamilyen úton. Nyilván nem arról van szó, hogy Japánban él valaki, aki szellemileg hozzám

kapcsolódik, hanem elsősorban az ismeretségi körömön belül. Ahhoz, hogy ez valamilyen módon valóság legyen, ahhoz a kapcsolat nem nélkülözhető. Valamiféle kapcsolatnak lennie kell. Egy példát említsek, nem csodálkoznék, ha kiderülne, hogy a három telekkel hátrébb lévő telekszomszédom, a Feri, már többször meséltem róla. Egy idősek vagyunk, fura figura, de ettől függetlenül nagyon jóban vagyunk. A minap ment a telekre és kérdezte, hogy vagyok. Mondtam, hogy nem jól. Szóba került, hogy a Mártival mi történt és beszélgettünk egy kicsit. Ő is elmondta, hogy neki mi a baja, mije fáj, mi történt vele. Stb. Tegnap beállított két liter saját készítésű borral, bú felejtőnek. Nem csodálkoznék rajta, ha most kiderülne, hogy ő valamiféleképpen kapaszkodik belém szellemileg.

A. Kati: Megérintette őt ez a beszélgetés.

János: Meg egyébként is. Elég régóta vagyunk különböző dolgokban kapcsolatban. Önzetlenül segített kivágni a cseresznyefámat. Stb. Tehát egy kicsit közelebbi a kapcsolat. Tudja, hogy Jézushoz tartozom. Azt is tudja, hogy közösségbe tartozom. A verses kötetemet is odaadtam neki egyik karácsonyra, de nem fogta meg.

Ővele jártam egyszer úgy, hogy együtt utaztunk a héven és elkezdte szidni a zsidókat. Akkor én visszakérdeztem: de miért, ki bántott téged és hogyan? Csak morgott, mondta, ami kifért a száján, azóta én elhatárolódom tőle. Érezte is, mert egy alkalommal, amikor szüksége volt valamire és becsöngetett hozzám, azt kérdezte:

- Haragszol valamiért?

Azt mondtam, igen.

- Miért?

Rögtön tudta és megkérdezte, hogy azért, amit a héven mondtam. És miért? Mert én is zsidó vagyok. Ezt így nem tudom biztosan, de a nagyanyám az Klein Eleonóra volt. Csak ennyit tudok. Pillanatok alatt felvállaltam, minden továbbiak nélkül, hogy van a családban ilyen zsidó háttér. Rögtön jött a szöveg, hogy: De te nem olyan vagy! Más kérdés, hogy ő erre emlékszik-e, mert már amnéziás is. Tehát a lényege a dolognak a kapcsolódás, hogy ki kiben kapaszkodik láthatatlanul, nem tudatosan.

Annamari: Ezt értem is, és tetszik is, de engem zavar a *helyett* szó. Ha a lét maga a súly, akkor, hogy élhetjük más helyett, hogy viselhetjük helyette a súlyt?

János: Amikor mondjuk a családban valaki megbetegszik, elkeseredik. Nem bírja elviselni az anyagi terhet. Mit tudom én, eladósodott. Az unokaöcsém,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

bátyámnak az egyszem fia, aki alkoholista, otthagytam neki nyolcszázezer forintot. Munkakerülő volt, nem dolgozott, de sikerült innen kimenteni. Egy év múlva feljött teljesen rongyosan. Nem fizették a számlákat annak ellenére, hogy volt pénz, ezért el akarták árverezni a házukat. Nem volt kétség, mert kilencvenezer forint volt az adósságuk, meg miegyéb. A Robi rögtön azt mondta, kifizet hatvanezer forintot úgy, hogy nem én kértem, csak arra kértem, hogy vigyen le autóval. Én meg kifizettem a maradék harmincezer forintot. Viseltük-e helyette a súlyt?

Annamari: Segítettetek, az nyilvánvaló.

János: Nem a segítsérről van szó, hanem viseltük-e helyette a súlyt?

Marika: Igen, viseltétek.

János: Most, hogy példával illusztráljam a dolgot.

Annamari: Én abban nem vagyok biztos, hogy a súlyt viseltétek. Neki az még ugyanolyan súly maradt. Nem tudott bánni a pénzzel.

János: Nem az a kérdés. Az a kérdés, hogy nem lett hajléktalan ebben az anyagi világban. Ezt a súlyt elhordozni mennyivel nehezebb, minthogy, még van hol laknom. Ez az anyagvilág terhe és ha az anyagvilág terhét ebben a vonatkozásban, hogy mit csináljak most, hogyan oldjam meg, levettem a válláról?

Marika: Le.

János: Még most is ott laknak. Most szombaton, csodák csodájára tizenötév távlatában a lányával találkoztam az Auchanban, a három gyerekével és a férjével. Nagyon megörültünk egymásnak. Kérdeztem, mi van velük, mert egyébként nem tudok róluk semmit. Mondta, hogy még meg vannak, élnek, ott vannak. Stb.

Amikor a családban valaki a betegségben nem tudja elviselni azt a terhet, hogy ő beteg, mert ezt is az anyagvilágban éli meg, ez is az anyagvilág terhe, reményt adsz neki. Megkeresed azt az orvost, megkeresed azt a megoldást, ellátod őt, akkor viseled-e helyette az anyagvilág terhét, amit neki kellene megcsinálni.

Annamari: Ő attól még szenved.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem ez a kérdés.

Annamari: Az, hogy én mellé állok és segítek, megnyugtatom, azzal csak segítek, nem helyette viselem.

János: A *helyette* szó, mit jelent? Amikor neki kellene valamit megtennie, de nem teszi valami miatt. És itt most nem az a kérdés, hogy miért nem képes rá: nincs meg a lehetősége, a körülményei nem biztosítják, az egészségi állapota és sorolhatnám. Megtehetné, de mégsem teszi. Betegen is, vagy pénz hiányában is megtehetné és mégsem teszi. De te megteszed helyette.

Timi: Én azon gondolkodom, hogy talán az okoz keveredést, hogy arról beszéltünk, hogy senki más helyett Istenhez nem tudjuk oda hordozni egyik szeretteinket sem. Nem tudjuk rávenni arra, hogy azt az utat járja, amit mi járunk. Ez nem erről szól azt gondolom, amiről mi most beszélünk, hanem ez egy teljesen más történet. Az, hogy őt ez hogyan érinti meg, észreveszi-e ebben, hogy mi segítünk, hogy ez a szeretet. Valójában nem mi vagyunk azok, akik ebben segítünk. Az az ő egyéni döntése, hogy észreveszi-e ezt.

Nagyon nehéz megtenni. Én magam is éreztem hasonlót az emberekkel, mint amit te János elmondta, amikor ilyen szituációba csöppenek a szeretteim révén. De teljesen egyértelmű, hogy viszem a súlyt. Nem azon gondolkodom, hogy ő most ettől Jézushoz fog-e fordulni vagy nem. Nem azért teszem.

János: Nem a következmények a kérdés, hanem az, hogy adott szituációban az ember megteszi-e azt, amit önmagától elvár, mint Jézushoz tartozó tanítvány.

Kata: Jelen esetben itt az elején Gittának nem azt mondja, hogy meg kell mentened majd a környezetekben lévő zsidókat és hogy te fogod vezetni azt a katonai varrodát, ami erre lehetőséget ad. Mi már tudjuk ezt a könyv tartalmából. Igen, ez hatalmas súly. *Mások helyett*. Itt az életük Gitta kezében van, hogy úgy megszervezze, olyan döntéseket hozzon, hogy a legjobban jöjjenek ki ebből.

János: Igen. A szöveg ezt mondja: *Emeld a súlyt, az anyag terhét, amíg bírod, az a mérték, mert sok helyett emeled*. A kérdés az volt, hogy miért?

Az angyalnak van egy válasza erre, hogy:

Tanítsd védettjeidet a SÚLYRA,
hogy visszataláljanak az ÚTRA. (15.b.L.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A védettjeid visszatáljanak az ÚTRA. Az Út a Súly. Minden ember útja az anyagvilág súlyának az elhordozása, hogy visszatáljanak az ÚTRA. Ha nincs, aki valamiféleképpen a számukra, mint egy iránytű legyen, akkor esélyük sincs arra, hogy visszatáljanak, mert az ember önmagától Istenre rá nem talál. Azt mondja az angyal, hogy a védettjeid, akikről nem is tudsz, hogy: a védettjeid visszatáljanak az ÚTRA.

Mindig többet fogsz bírni.

János: Hogyan?

Annamari: Edzésben lesz.

János: Egészen pontosan. Csak ehhez valami hozzájárul az angyal tanításából.

Kata: Ezért tanítja többször, hogy: Égjetek! Emelkedjete! A Gitta, aki kimondotta a fényhozó, a benne lévő szikra lobbanjon lángra.

János: *Mindig többet fogsz bírni.* Minek a tudatában?

Kata: A tanítás befogadásának a tudatában.

János: Az új tudatában. Azt tanítja az angyal:

Az Új Rezdület mindent emel. (66.b.)

Az új, a legfontosabb ebben.

Kata: Igen.

János: Ez úgy jelenik meg az életedben, hogy már nem a régit, nem a megszokottat, nem a bejárat utat akarod tovább járni.

Hogy tudhatnád hát előre?

János: Hogyan? Vajon hogyan tudjuk előre. Mi lehet az embernek az út jelzője?

Kata: Az öröm. Erre tanít.

János: Egészen pontosan. *Útjelződ az öröm.* Mi az öröm?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Valójában ennek a két sornak a mondanivalóját úgyis megfogalmazhatom: ha a régit elhagyod, vagyis megváltod magadat abban a régiben és új leszel, az az új mindent elindít benned, mindent megváltoztat.

János: Mi több, nem is tudod mi fog jönni ebben az újban. Csak bevállalod az újat, mert nem a régire akarsz már hagyatkozni. Rendszerben van? Ildikó?

Ildikó: Igen, a tapasztalat segít.

János: Mi az öröm? *Útjelződ az öröm. (19.b.L.)*

Kata: *Az új világ levegője. (28.b.L.)*

János: Jó, aztán?

Timi: A kérdésem az: *Hogy tudhatnád hát előre?* Most visszaneztem, hogy ez arra válasz, amikor Gitta megkérdezi: *Miről ismerem fel előre a helyes súlyt és miről a helytelen.* Akkor tulajdonképpen nem erre válaszol az angyal és akkor van-e egyáltalán olyan, hogy helyes vagy helytelen súly?

János: Timi feltette a kérdést, hogyan látjátok?

Ildikó: Szerintem nincs helytelen súly.

Annamari: Szerintem sem a kérdésre válaszolt az angyal, mert nem tartja jó kérdésnek.

János: Igen. Ez a kérdés mit tükröz?

Annamari: Azt, hogy Gitta nem tudja mi a súly.

Marika: Nem érti.

A. Kati: Gitta kérdése nem arra vonatkozott, hogy van olyan, amikor a mások helyett felvállalt dolog az nem helyes? Tehát nem minden esetben van az illetőnek szüksége rá. Mi az, amit tényleg neki kell felemelni és mi az, ami nem tartozik rá.

Kata: Szerintem végső soron ez is benne van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ami tény, hogy nem a kérdésére válaszol. De miért nem? Tehát, hogy maga a kérdés valamit tükröz.

Timi: Nem ez a lényeg?

János: Már közel járunk. Nem a súly a kérdés.

A. Kati: Ha nem, hogy helyes vagy helytelen?

Kata: Igen.

János: Amikor döntés előtt állsz, jól vagy rosszul akarsz dönteni?

Marika: Jól.

János: Mennyire fontos ez neked?

Marika: Nagyon.

János: Döntően fontos, hogy a döntésem helyes legyen? Miről ismered fel, hogy jó vagy rossz a döntésed. Ez a gondolkodás mire vall? A régire, a megszokottra. Amikor az ember természete a régire jár. Arra jár, hogy én jól akarok dönteni. Én jó akarok lenni. Én nem akarok mellé nyúlni. Én szeretném elkerülni a hibákat. De ezek a régi beidegződések.

Mi az angyalnak a fordulata erre? Ne ezzel foglalkozz! Mi az alapállás? Az alapállás az, hogy te az én tanítványom vagy. Ez már egy státusz, ez már jelenti azt, hogy ne a régi módon gondolkozzál, ne a régi beidegződésekkel reagálj a tanításokra, hanem hidd el, hogy feladatod van. Az újra figyelj! Minden, amit az angyal mond, az a számára új. Nemcsak abban, amit mond, hanem a világ, amit kínál. A gondolkodási struktúra egészen más. Vedd már végre tudomásul, hogy vannak, akik kapaszkodnak beléd és nem az a kérdés, hogy mikor nyúlsz mellé, mikor nem nyúlsz mellé, hanem csináld! Mi a biztosíték arra, hogy jól csinálod?

Marika: Semmi.

János: Kell biztosíték? Nem kell, csak csináld.

Kata: Nem vagy már egyedül.

János: Döntő kérdés, hogy majd én segítek.

Kata: Indulj el és akkor majd én segítek.

János: Pontosan. Egy nagyon döntő kérdés, hogy nincs egyedül. Kire kell hallgatnia?

Kata: A Hang úgy fogalmazza meg, hogy: *Mindenre én vagyok a megoldás.*

János: Köszönöm.

Kata: A szívére hallgasson.

János: Még pontosabban, tehát a tanításra hallgasson és figyeljen, mert ezt a tanítást már megelőzte nevezetesen tizenöt, illetve huszonöt tanítás már biztosan. Most már itt az ideje, hogy hallgass a tanításra és ez azt jelenti, hogy az majd átalakítja a gondolkodásodat. Nem a régi szerint, hanem az újra figyelve. Arról nem is beszélve, hogy amit elmondanak az angyalok, azt vedd nagyon komolyan. Mi múlik rajta?

Kata: Az üdvössége.

János: Az üdvössége, a megváltás. Minden rajta múlik. Ez egy nagy kegyelem a számukra?

Igen.

János: Nagy felelősség is? Bizony nagy felelősség a nagy kegyelem.

Kata: Ez a lehetőség egyszeri, hogy ezt a tanítást kapják és lehozzák az emberiség számára.

János: Abban a vonatkozásban egyszeri, hogy nem ismétlik önmagukat. Bár valójában mindig ugyanazt tanítják, csak másképp. Az Istent tanítják csak másképp. Tehát nagyon szépen köszönöm, valóban így van, hogy nem a kérdésére válaszol. Ez rendszeresen visszatér, hogy nem a kérdésére válaszol. Ezt a Hangban is megszoktuk már. Erre mondja a Feri bácsi, hogy: *Görbe vonalakkal is lehet egyenest írni.* Így vezeti el őt az igazsághoz. De mi még mindig ott tartunk, hogy mi az öröm?

Kata: Maga az Isten az öröm.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így van, az Isten maga. Az Isten, amit, ha régi gondolkodásunk szerint értelmezünk, akkor a benső öröm.

Ildikó: Magunkra gondolunk.

János: Pontosan, aminek örülünk. A bánat ellentéte. Annak az Örömnek, amit az angyal emleget, hogy ez az öröm, van-e ellentétje?

Kata: Nincs.

János: Annak bizony nincs ellentétje. Ellentétje az ördög? A Fénynek nem ellentétje a sötétség. Hanem mi a sötétség?

Marika: A fény hiánya.

János: Csodálatos. Magyarázza is, hogy miért tudod sok helyett emelni, hogy: *Mindig többet fogsz bírni.*

AMIT MÁS HELYETT EMELSZ,
AZ NEM NYOMHAT LE.

János: Miért nem nyomhat le, amit más helyett emelsz? Az az anyagvilág terhe. *Amit más helyett emelsz, az nem nyomhat le.*

Ildikó: Én azonosítottam az önkéntes tettel.

János: Az is jó, de az még mindig a tett. Az még nem válasz arra, hogy miért nem nyomhat le?

Annamari: Inkább felelemel.

János: Egészen pontosan. Az 53. beszélgetésben az van, hogy: *Ő emel benned.* Amikor azt teszed, amit *Ő*, akkor *Ő* van benned. Akkor nem te teszed. Akkor az az erő, az *Ő* ereje.

Ildikó: Ez meríti ki az önkéntes tett fogalmát.

János: Pontosan. Azt mondja a továbbiakban:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

AZ A SÚLY NYOM LE,
AMIT ELMULASZTASZ EMELNI.

János: Milyen súly? Az a súly, amit elmulaszt az ember emelni. Hogyan nevezi az angyal?

Kata: Az Isten nélkül csinálja. Nincs benne az Isten.

János: Az a súly, milyen súly? Az az önzés. Azért mulasztod el emelni. Hova kellene emelni? A Fénybe. Az anyagot Fénybe. Hogyan és mint, az most nem a vizsgálódásunk tárgyát képezi. Maga az aggodalom, hogy: Jaj Istenem, mi lesz velem? Mit csináljak, hogy csináljam, miért csináljam? A világban az emberek, hogy viselkednek a mások problémáival általában?

Annamari: Elbagatellizálják.

János: Mondhatjuk azt, hogy többé-kevésbé érzéketlenül. Munkahelyi, s egyéb más. A Timi regényeket tudna elmesélni a bankban mit élt át. De ne félj, ez a súly már nem nyom le.

Ne félj, a súly emelése nem jár fájdalommal.

János: Miért nem jár fájdalommal? A súly, még mindig az anyag.

Kata: Nem ő emeli.

János: Nem jár fájdalommal. Azt mondja, hogy: *Ne félj!* Jól csináljam, rosszul csináljam? és már eljutottunk a súly megfogalmazásáig, hogy nem jár fájdalommal. Nem kell félned, tenned kell. *A megváltás felemeli a súlyt. (15.b.G.)* Ebben a vonatkozásban mi a megváltás, hogy kerül ez a szó ide?

Marika: A bennem élő Isten.

János: Mi a megváltás kulcsa?

Kata: *A feladat. (11.b.L.)*

János: A feladat. Amit itt már megfogalmazott az angyal. *Emeld amíg bírod* mások helyett is, nem csak az önmagadét. Ez a lelkület maga a Megváltás, mert szeretettel töltöd meg az anyagot, a súlyt.

Kata: Úgy folytatja ezt, hogy: *az nem lesz többé.*

János: *Ha fel bírnátok fogni a súly vágyát a FÉNY után. (15.b.G.)* Az ember megérti, miért nem jár fájdalommal ennek a megvalósítása, a beteljesítése. Fura dolog az anyagnak a FÉNY- nyel való egyesítése.

Kata: Kapcsolata.

János: A kapcsolata, az most perpillanat ebben a világban nincs meg.

Kata: Abban az értelemben, hogy az ember rálát arra, hogy a kettő nincs meg egymás nélkül.

János: De megvan. Megvan bizony, mert azt mondja az angyal, hogy amiben élünk, ebben a világban az anyag halott. Ez egy halott anyag, ami azt jelenti, hogy fény nélküli anyag. Most egy kicsit előrevetítem annak az anyagnak a tartalmát, amin dolgozom, de már a végén vagyok. A betegséggel kapcsolatban az anyag egy fénytelen anyag, mert Ádám megátkozta az anyagot és fénytelen lett az anyag. Ezért kell az Új Embernek, a nagybetűs embernek, a halott anyagot FÉNY-nyel átítatni, mert most sötét anyagban élünk. A csillagászok nagyon keresik a sötét anyagot, mert a világegyetemnek a kilencven valahány százaléka teszi ki szerintük. Nem találják. Miközben ők maguk is abból vannak.

Kata: Azt tanítja: *A súly vágyik a FÉNY után*, akkor csak erkölcsileg halott.

János: Erkölcsileg az anyag nem lehet halott, mert: *az anyag tehetetlen.*

Kata: *Anyag az Isten gyermeke. (8.b.G.)* Az anyag önmagában tehetetlen.

János: Nem önmagában, azt mondja: *tehetetlen*

Kata: Utána fogok nézni.

János: *Az anyag tehetetlen. (10.b.G.)* Az anyag Isten gyermeke, de ettől nem válik erkölcsi lényé. Miért nem? Mi az erkölcsnek a lényege?

Kata: Istenhez tartozó.

Annamari: Döntés képesség.

János: Miben?

Annamari: A jó és a rossz között.

János: A jó és a rossz közötti döntés képesség. Az erkölcs azt jelenti, jobbá vagy rosszabbá tudok válni. Az állat erkölcsi lény-e?

Nem.

János: Nem, mert nem tud dönteni, hogy jobbá vagy rosszabbá váljon és folytathatnám. Ebben a vonatkozásban az anyag, mint olyan, természetesen nem vonatkozhat arra, hogy ő dönteni tudna, hogy jobbá vagy rosszabbá váljon. Ő eszköz. Az anyag az Istennek úgy gyermeke, hogy a világ eszköz. Az ember eszköze, az Isten eszköze. Érthető ez?

Timi: Amit mondtál, hogy Ádám vétke megátkozta az anyagot és ezt nekünk át kell itatni Fénnel, akkor ez is csak a mi szempontunkból, az ember szempontjából egy szükséges valóság.

János: Pontosan. Csak az ember tudja végrehajtani, csak neki van feladata. Ő hordozza mind a hét síkot. Ő az egyetlen. Ezt még az Isten sem tudja megtenni. Az Isten bennünk tudja megtenni, általunk tudja megtenni. Ez igazából azt jelenti, hogy Önmaga által. Mert mi is Ő vagyunk, mert rajta kívül nincs más. Mert minden Ő, csak mégis, nem az Isten teljességében. Kerülöm ezt a szót, hogy rész, de mégis egy valamilyen valóságában. Azt is mondhatnám, hogy az Isten a minden létezőn keresztül 'éli' meg Önmagát. Az 'éli' szó a kérdés, éli meg önmagát, de Önmagát, mert rajta kívül nincs semmi más. Minden Ő, csak nem ugyanabban a minőségben. Van, ami eszköz jelleggel bír. Van, ami erkölcsi jelleggel bír. Például az állatok is eszközök.

Kata: Úgyis mondhatom talán, hogy Ő, mint szemlélő a szemlélet tárgyában találja meg Önmagát, mindenben.

János: Mint szemlélő?

Kata: Azt tanítja: BENNÜNK SZEMLÉLI ÖNMAGÁT. (18.b.G.)

János: Én azt mondtam, hogy bennünk éli meg, mert ez a szemléli önmagát ez egy passzív szemlélő. Az Isten nem lehet passzív szemlélő. Ebben a vonatkozásban a szó nem pontos.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Igen, az Isten oldaláról nincs idő, hogy történik-e valami vagy nem.

János: Olyan nincsen, mert az Istenben maga a történés, a természete. Azt tanítja, az Isten nem változik, de az Istenben folyamatosan minden változik. Ha nem változna lenne-e új?

Kata: Ez a tanítás lényege, hogy ezen a szemüvegen keresztül lássunk mindent. Amit szerettem volna mondani, hogy az Isten oldaláról nincs az, hogy most ettől eddig van-e változás vagy nincs. *Őbenne* a változás olyan állapotszerű dolog, ami nem kicsi vagy nagy, hanem egy folyamat.

János: Mit jelent számodra a légzés?

Kata: Maga az élet.

Annamari: Létszükséglet.

János: Most nem elméletileg. Teljesen természetes? Magától értetődő? Észre sem veszed?

Marika: Csak ha nincs, azt veszem észre.

János: Istennek a belső élete az úgy fogható fel számunkra, mint nekünk a természetes légzés. Van még egy döntőbb, a gondolkodás. Észre sem veszed, nem tudsz nem gondolkodni. Vagy a másik, amit a jóga kínál, hogy kapcsolj ki a gondolkodásodat. Tehát már azzal, hogy ki kell kapcsolnod, már azzal is gondolkodsz. Azzal, hogy ezt fenntartod azzal is gondolkodsz. Ezek, ilyen látszólagos dolgok, amelyek azért attól függetlenül még lehetnek hatásosak és eredményesek. Van-e még? Tehát akkor megfejtettük az örömet is ebben a vonatkozásban. Mehetünk tovább.

G. *(megkönnyebbülten:)* Köszönöm!

Mik azok a sűrű, álmosító ködök, amelyek rám borulnak,
és hogyan küzdhetnék helyesen ellenük?

- Sűrű köd, vastag páraréteg
borul a földre, ha a nap meggyengül.

János: Én pontosítanám ezt, mert nem a nap gyengül meg, hanem a nap ereje gyengül meg. Hogyan tudjuk ezt érteni? Gitta problémája, hogy időnként elkábul. Hogyan küzdhetne helyesen ellene? Erre az angyal válasza megint egy hasonlat,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

megint egy más tartalom. *Sűrű köd, vastagpáraréteg borul a földre, ha a nap ereje meggyengül.*

Kata: Egy természeti kép a válasz. Amikor a nap ereje meggyengül, akkor természetes, hogy „más veszi át” az erejét, mégpedig a *sűrű köd és vastag páraréteg*. Ha Gittában a szeretet vagy a fény ereje gyengül, akkor őt is elborítják ezek az álmosító ködök.

Marika: Úgy érzem össze van keverve az ok és az okozat, mert ha a páraréteg vagy köd van jelen, akkor nem a nap ereje gyengül. A nap ereje nem változik.

János: De te mit élsz meg?

Marika: Azt, hogy gyengül a nap.

Kata: A ködöt, a párát, a nap ereje szárítja fel. Ha az gyengül, akkor köd és páraréteg borul a földre.

János: Amikor Gitta ezt a kábulatot érzi, akkor ő érzi. Nem az a kérdés.

Marika: Objektíve mi van.

János: Köszönöm a jó szót. Tehát, hogy mit élsz át. A következő angyal idézetet hoztam ide arra, hogy: *Ha a nap ereje meggyengül.*

Minden élőben kettő létezik az élet és a halál ereje.
Az egyik fel a másik leépít. (13.b.L.)

Ha lángolsz és égsz az ÚR előtt minden percedben,
hol van akkor a köd?

János: Miben lángolsz és égsz az ÚR előtt? Gittát kéri számon. Miben égsz?
A láng a kapcsolat. (85.b.) Ha a kapcsolatban égsz az ÚR előtt.

Kata: Ha *Vele* vagy.

János: Ha *Vele* vagy, ha *Benne* vagy.

Kata: Kicsit fura nekem, hogy olyan idézeteket hozol, ami még ezután van a tanításban. Ezt össze tudjuk kapcsolni, mármint a tartalmat, mert ismerjük az egész tanítást.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Úgy gondolom, amikor az angyal tanít neki az egész ott van.

Kata: Az angyalban.

János: Igen. Az angyalban minden ott van, hogy amit mond, az valahol az egészben már megtalálható, hogy jól megértsed. Tehát én ebben a vonatkozásban az egészet figyelem, hogy a részt megértssem. Elfogadható?

Igen.

János: Igazából az angyal számára nincs előbb vagy utóbb. Mi határozza meg azt, hogy mit tanít az angyal Lilinek, Gittának, Józsefnek?

Kata: Mit képesek befogadni, hol tartanak a tanításban.

János: Nem.

Marika: A pillanat amikor kérdeznek.

János: Az is. Tehát egyrészt a felvetődő kérdés, másrészt a fogadó készség és egy értelemszerűség.

Kata: Egymásra épülés.

János: Egymásra épülés ez még jobb szó. Ez a három dolog, amit felsoroltunk az biztosan olyan, ami meghatározza, hogy éppen akkor mit tanít az angyal. De ha mást kérdeztek volna, akkor mást tanított volna.

Ildikó: Azt majd a következő tanításban.

János: Igen. Az angyal tanítása két részre bomlik. Az egyik része amikor kérdeznek *tőle*, a második részben csak *ő* tanít. Vajon miért?

Kata: Azért, mert már az alapot megkapták.

János: Itt már nem az a kérdés, hogy ti kérdezzetek, hanem itt már egy olyan világ jön el, egy olyan tanítás jön el, amely nem a kérdéseiteken múlik. Ha azon múlna, amit elmond, akkor soha nem mondhatná el. Nem jutnának el odáig. Tehát azt mondom, hogy: *A láng a kapcsolat. (85.b.)* A kapcsolat az, amiben lángolsz és égsz az Úr előtt minden percedben, és ha ez megvan, *hol van akkor a köd?*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Akkor nincs.

János: Akkor nincs köd. Megint ő, az ő megélése. Tudod? Nem ahogy mondtad, hogy az objektív valóság a kérdés, hanem az ember a kérdés. Az egyén a kérdés.

Szólj!

G. Hogy tudnám azt a falat ledönteni, mely közötttem és az emberek között van, és amely érzéketlenné tesz?

- A fal nem ott van, ahol véled.

János: Én ezt ki bővíteném egy kicsit: *A fal nem ott van benned, ahol véled.* Tehát, hogy jól értsük. Mi a fal neve? *A fal nem ott van.* Gitta azt kérdezi: *Hogy tudnám azt a falat ledönteni, mely közötttem és az emberek között van?*

Kata: Később mondja, hogy: *A fal benned van.*

János: Itt nincsen.

Kata: Néhány sorral lejjebb.

János: Mi a fal neve, ami elválasztja őt a többi embertől? Azt mondja 14. beszélgetés Gittával: *A fal neve a megszokott, takarja a hibát.* A fal neve a megszokott. Megint a régi. Megint a régi és az új ütközése.

Az ember annyira bele van épülve, bele van ragadva a régibe, a megszokottba, hogy el sem tudja képzelni az életét enélkül. A gondolkodását, a tudatát. Márpedig, ha nem szokik az ember bele, nem születik meg az Új Ember. Ez nem azt jelenti, hogy nekünk mindenképpen szakítani kell, mert nagy a gyanúm, hogy erre mi még alkalmatlanok vagyunk, de előttünk áll, hogy merre menjünk.

Útjelzőnk az öröm. Mi már tudjuk, hogy merre megyünk. Amit a Gyurka bácsi megírt egy ilyen könyvben, hogy: Merre menjünk. Kérdés, gondolat? Akkor Marika folytatd!

Különöset mondok:

Önmagaddal vagy érzéketlen.

Azt hiszem, rosszul hallottam.

G. Nem értem.

János: Hogyan érzéketlen önmagával? Miért? Miképpen? Mi az alap probléma? *Hogy tudnám azt a falat ledönteni, mely közötttem és az emberek között van. És amely érzéketlenné tesz?* Azt mondja, nem velük vagy érzéketlen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Ez az önzés.

Kata: Nem, hát a maga érzéketlensége az oka a falnak, ami benne van.

János: Nem velük vagy érzéketlen, hanem *önmagaddal* vagy érzéketlen. Azt tanítja 13. beszélgetés Lilivel című fejezetben, hogy:

TE ÉPÍTESZ ÉS TE ROMBOLSZ -
ELSŐSORBAN ÖNMAGADON.

János: A Gitta nem érti. Még ezt az egy sort megnézzük.

PUSZTÍTOTTAD ÖNMAGADAT.

János: Mivel?

Kata: Ezzel az érzéketlenséggel.

János: Ami egyébként azt tanítja 29. beszélgetés Gittával, hogy:

ÁTALAKULATLAN ERŐ,
FELHASZNÁLATLAN ERŐ
ROMBOL, PUSZTÍT, MÉRGEZ.

János: Minden ember, az Isten erejéből létezik-e?

Kata: Igen, így van.

János: Mit kell ezzel az erővel csinálnia az angyal szerint?

Kata: Átalakítani.

János: Így van. Amikor te a régit elhagyod és az új felé fordulsz, ehhez erő szükséges?

Igen.

János: Mit alakítasz át?

Marika: Önmagam.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Pontosan. Ennek az erőnek a birtokában a tudatával, a segítségével, alkalmazásával, önmagadat alakítod, mert

Kata: *Minden mögött ERŐ lakik. (21.b.G.)*

János: Köszönöm.

Kata: Ez a rész arról szól, hogy Gitta, úgymond kaszárnyában nőtt fel, ahol nem lehetett énekelni, nem lehetett mosolyogni, ezért véli azt, hogy távolság van közte és az emberek között.

János: Most olyat állítasz, amiről ez a szöveg nem tanúskodik. Ezt kitalálod.

Kata: Nem kitalálom, a magyarázó füzetek beszámolnak erről.

János: Ezt kitalálod. Lehet a füzetekben benne van.

Kata: Gitta így működik, mert ebben nőtt fel.

János: De, amit mondasz erre vonatkozólag, az egy kitaláció. Vagy így van, vagy nem. Arról nem is beszélve, hogy szükséges-e magyarázni azt, hogy miért van úgy, vagy amúgy. Tehát, hogy mi a háttere ennek. Amit mondasz az egyáltalán nem szükségszerű és nem egyenes következmény. Van-e olyan, hogy egy alkoholista apának egy antialkoholista gyereke lesz?

Marika: Van.

János: Van-e olyan, hogy egy szívtelen szülőknél egy érző szívű gyerekük lesz?

A. Kati: Olyan is van.

János: Tehát ezek a magyarázatok, ez is a régi, ez is a megszokott, amivel szakítanunk szükséges.

Marika: Köszönöm. Kíváncsi voltam milyen idézetet fogsz mondani.

János: Az idézet nem szükséges. Kerültem azt a szót, hogy kell. Azt vártad tőlem, ugye?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A tanításban van rá példa, hogy az angyal elmondja, mi a betegség háttere és miért van. Gitta ezt magyarázó szöveggel egészíti ki.

L. Mi az oka a nyak- és hátfájásomnak?

- Kényszerítettek, hogy meghajolj a méltatlan előtt. (9.b.L.)

Lili gyerekkora óta családjának a nyomása alatt élt.

- A „Beszélő” ott gyenge.

Korán jutott „levegőre”, még nem volt kész. (32.b.G.)

Hanna hét hónapra született.

János: Én is tanulok, én is alakulok, figyelek magamra. Testvérek! Lejárt az időnk, majd innen folytatjuk a jövő héten.

Hanganyagból az írott formát létrehozta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István